

[Socialministeren.]

dens jeg var Socialminister, baade af Direktoratet og af Arbejdsløshedsnævnet, men der er ikke fra nogen af disse Sider kommet Forslag til mig om at ændre den gældende Praksis, og da jeg maa betragte Arbejdsdirektoratet og Arbejdsløshedsnævnet, hvori der er Repræsentanter baade for Arbejdsgivere og for Arbejdere, som særlig sagkundige her, har jeg altsaa ladet dette Spørgsmaal bero. Jeg kan ikke i Øjeblikket gaa med til at ændre Loven, saaledes som foreslaaet i Lovforslagets § 3.

Med Hensyn til Lovforslag om Kontrollen m. m. sagde den ærede Ordfører for Kommunerne, at det var urimeligt at forlange Kontrol hver Dag paa Grund af den store Arbejdsløshed og de lange Afstande. Hvis Forholdet er det, at man paa Grund af den store Arbejdsløshed kunde gaa ud fra, at der i al Almindelighed ikke kunde faas Arbejde af dem, der var kontrollerede, kunde den ærede Ordfører jo have Ret. Jeg har ogsaa undersøgt dette Spørgsmaal. Jeg har forhandlet paa Foranledning af — jeg ved ikke, hvem det var, en Kreds af uorganiserede arbejdsløse, der henvendte sig til mig — dels med Arbejdsloshedskasserne, dels med Arbejdsdirektoratet. Jeg fik den Gang forelagt en Statistik — den var fra Arbejds mændenes Forbund, som jo er langt det største —, en Statistik, der viste, hvis jeg ikke husker fejl, at over Halvdelen af de kontrollerede havde en enkelt Dags Arbejde.

Naar man nu tager i Betragtning, hvor vanskeligt disse Mennesker er stillet, og hvor fristende det vilde være for os alle sammen under saa daarlige økonomiske Forhold at bukke under for Lysten til at se bort fra enkelte Dages Arbejde, ja, saa mener jeg, det er et Punkt, det er vanskeligt at røre ved. Og, som jeg sagde før, hvis jeg rørte ved det, vilde utvivlsomt den Kritik, jeg i Forvejen har svært nok ved at imødegaa, om Misbrug af Arbejdsloshedskasserne, tage Fart, til liden Gavn for den Lovgivning, jeg i hvert Fald ønsker at fremme.

Derfor er jeg meget betænkelig ved det, og derfor mener jeg, jeg maa holde paa det principielle Standpunkt, der gælder alle Vegne i Samfundet, hvor der ydes betydelige offentlige Tilskud, at vi vil føre en effektiv Kontrol med, at disse Tilskud faar den Anvendelse, som man fra Lovgivningsmagtens Side har tænkt sig.

Naturligvis giver jeg den ærede Ordfører Ret i, at det særligt er i Storbyen, det kan være besværligt og ogsaa bekosteligt

for mange af disse særdeles fattige Mennesker at skulle møde til Kontrol langt fra, hvor de bor, og jeg maa sige, at rent personligt rejste jeg bl. a. Diskussionen om dette Forhold indenfor Arbejdsdirektoratet og Arbejdsløshedsnævnet, fordi det var blevet mig forebragt, at mange Hundrede Mennesker stod frysende i deres daarlige Paaklædning efter at have taget denne lange Afstand til Kontrolstedet, hvor der var for lidt Plads. Men dette er jo et helt andet Problem, det er det rent praktiske Spørgsmaal, om Kontrolordningen er tilstrækkelig, saaledes at den er forsvarlig. Jeg bad om, at det maatte blive undersøgt og bragt i Orden den Gang, og det blev mig senere meddelt, at der var foretaget Reformen i saa Henseende, navnlig sigtende til, at man ikke kom til at vente saa længe, som der tidligere har været Tale om, paa de kolde Vinterdage. Om der her kan gøres mere, det er jeg villig til at undersøge, hvis man fra de arbejdsløses Side retter Henvendelse herom.

Dernæst udtalte den ærede Ordfører for Forslagsstillerne med Hensyn til samme Lovforslag § 2, der gaar ud paa, at Udbetaling af Understøttelse skal for alle arbejdsløse finde Sted ved Kontrolugens Afslutning, at det var en meget besværlig Praksis, man nu var inde paa, en Praksis, som i Virkeligheden vilde forøge Karensdagene med 5—6, idet man ofte maatte vente saa længe paa at faa Pengene udbetalt.

Spørgsmaalet har i hvert Fald ikke Betydning overfor et stort Antal Kasser, for — saa vidt mig bekendt — udbetaler disse i Tilknytning til Kontrolugens Afslutning. Den største Kasse, Arbejds mændenes, har Kontroluge fra Onsdag til Onsdag og udbetaler om Fredagen, altsaa 2 Dage efter. Jeg indrømmer, at hvis der er Kasser, der først udbetaler 4—5 Dage efter, saa er dette urimeligt, naar den allerstørste Kasse kan udbetale 2 Dage efter, og jeg skal, hvis enten den ærede Ordfører for Forslagsstillerne eller andre vil sende mig Oplysning om, hvilke Kasser det drejer sig om, gerne undersøge dette Spørgsmaal. Men jeg ser ikke nogen Grund til, at der skal vedtages nogen Lovbestemmelse i den Anledning, for jeg er ikke uvillig til at bidrage, hvad jeg kan, til at ændre, hvis der er Fejl.

Dernæst gik den ærede Ordfører over til nogle almindelige Betragtninger efter først, jeg tror, jeg tør sige at have insinueret, at Tallene for Udgifterne i hvert Fald ikke var for lavt beregnede. Hvis der laa nogen Insinuation i den ærede Ordførers Ud-